

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 15.08.1974 (P. 173516)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 13.03.1976

Opis patentowy opublikowano: 31.05.1978

MKP H01r 7/28
H01r 9/12

Int. Cl.²
H01R 7/28
H01R 9/12

Twórcy wynalazku: Stanisław Kotliński, Władysław Witek, Stefan Waliczek, Józef Bargieł

Uprawniony z patentu: Południowe Zakłady Przemysłu Elektronicznego
z siedzibą w Czechowicach-Dziedzicach, Zakład nr 4 w Wierbce, Wierbka (Polska)

Zespół stykowo-zaciskowy w osprzęcie elektroinstalacyjnym

1

Przedmiotem wynalazku jest zespół stykowo-zaciskowy mający zastosowanie w oprawkach do żarówek i lamp fluorescencyjnych. H01R 9/12

Znane są według patentu nr 72707 zaciski sprężynowe do przewodów elektrycznych stosowane zwłaszcza w listwach zaciskowych. Zaciski te składają się z korpusu wykonanego z profilowego wkręta mosiężnego i sprężyny płaskiej. Korpus posiada otwory dla przewodów oraz specjalne wycięcia pod sprężynę płaską, która posiada otwór służący do zaciskania przewodów.

Zasadniczą wadą zacisków sprężynujących według patentu nr 72707 jest to, że istnieje możliwość przecięcia przewodu w ostrych otworach sprężyny i nacięć w korpusie na skutek istniejącej siły sprężystości sprężyny. Przez wykonanie nacięć w korpusie i brakiem prowadzenia przewodów nie leży całą płaszczyzną w korpusie i ma możliwość odchylania się na boki, co również jest przyczyną jego ścinania.

Celem wynalazku jest usunięcie powyższych wad przez skonstruowanie zespołu zaciskowo-stykowego, który by miał możliwie duży zakres sprężynowania i przyłączalności przewodów, prostą konstrukcję umożliwiającą zastosowanie tańszej technologii, a jednocześnie w lepszym niż dotychczas stopniu umożliwia montaż opravek do żarówek i lamp fluorescencyjnych.

Istota rozwiązania technicznego według wynalazku polega na skonstruowaniu zespołu stykowo-

2

-zaciskowego składającego się z korpusu, który na powierzchni stykowej posiada ukształtowane rowki profilowe do wprowadzenia przewodów dociskanych elementem zaciskowym, posiadającym w środkowej części wygięcie dające dodatkowy docisk.

Przykład wykonania wynalazku przedstawiono na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z boku zespołu stykowo-zaciskowego, fig. 2 przedstawia przekrój poprzeczny zespołu, fig. 3 przedstawia przekrój podłużny zespołu wraz z przewodem.

Jak przedstawiono na fig. 1, 2, 3 — zespół stykowo-zaciskowy według wynalazku wyposażony został w korpus stykowo-zaciskowy 1 wykonany z blachy mosiężnej, w której wkładany jest element zaciskowy 2 wykonany z blachy stalowo-sprężynowej. Korpus stykowo-zaciskowy 1 na płaszczyznach stykowych posiada rowki profilowe 3 do osadzenia przewodów elektrycznych 4. Element zaciskowy 2 w środkowej swojej części ma profilowe wygięcie 5 dające dodatkowy docisk elementu zaciskowego 2 do przewodu elektrycznego 4.

Umocowanie przewodu elektrycznego w zespole stykowo-zaciskowym następuje przez wprowadzenie jego końcówki 4 do rowku profilowego 3. Zaciśnięcie końcówki przewodu następuje siłą sprężystości elementu zaciskowego 2, który posiada kątowe uprofilowanie nie pozwalające na powrot-

ne wysuwanie się przewodu, a rowki profilowe 3 zapobiegają przeciwko odchyłaniu przewodu na boki.

Montaż zespołu stykowo-zaciskowego w osprzęcie elektroinstalacyjnym przedstawia się następująco.

Do korpusu stykowego 1 włożony zostaje element zaciskowy 2. Pomiędzy korpus 1 i element 2 wsuwane są przewody elektryczne 4, które mają prowadzenie w rowkach profilowych 3 i są dociskane elementem zaciskowym 2, natomiast profilowe wygięcie 5 elementu zaciskowego 2 daje dodatkowy docisk elementu zaciskowego 2 do przewodu elektrycznego 4.

Zespół stykowo-zaciskowy według wynalazku zapewnia duży zakres sprężynowania styków przez co jest prawidłowy docisk elementów stykowych, które dają niezawodną przewodność elektryczną w działaniu opravek, jak również umożliwia szybkie łączenie przewodów elektrycznych w czasie montażu i instalowania do opravek lamp.

Drugą zaletą technicznego rozwiązania jest możliwość wielokrotnego łączenia przewodów elek-

trycznych z zespołem zaciskowym, bez narażenia ich na przecinanie, ponieważ przewody osadzone są w rowkach profilowych i dociskane są sprężyną, która nie posiada otworu z ostrymi krawędziami. Kolejną zaletą technicznego rozwiązania jest prosta konstrukcja zespołu stykowo-zaciskowego oraz uproszczona technologia wykonania, co daje w efekcie obniżenie kosztu produkcji opravek do zapłonników i lamp fluorescencyjnych.

Zastrzeżenie patentowe

Zespół stykowo-zaciskowy w osprzęcie elektroinstalacyjnym zwłaszcza do opravek zapłonników i lamp fluorescencyjnych umożliwiający bezśrubowe przyłączanie przewodów elektrycznych, **znamienny tym**, że składa się z korpusu (1), który na powierzchni stykowej posiada ukształtowane rowki profilowe (3) do wprowadzenia przewodów (4) dociskanych sprężystym elementem zaciskowym (2) posiadającym w środkowej części wygięcie (5) dające dodatkowy docisk.

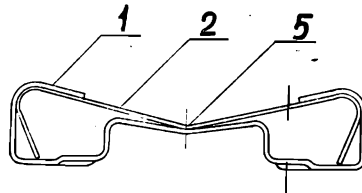

Fig 1

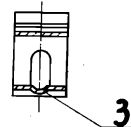

Fig 2

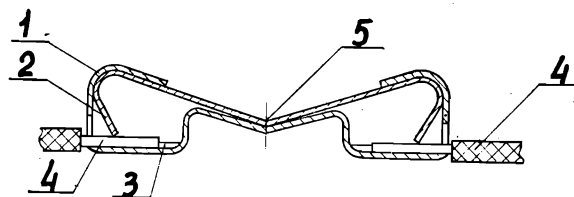

Fig 3